Ett magasin från Kulla pastorat #1 2020

Från vatten till vin

Tema: Uppvaknande

Pulsen på Cilla Ekros

Inte bara vanligt vatten

Jag tycker om att läsa dödsannonser

Svenska kyrkan
KULLA PASTORAT

Innehåll
#1 2020

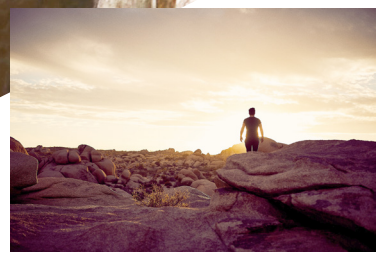

08 Tema: Uppvaknande

En form av uppvaknande kan vara att se med en annan blick på någonting man känner väl till. Sitt liv.

14 Inte bara vanligt vatten

Dopet är stort och mäktigt. Men vad innebär dopet? Varför ska man döpas?

18 Pulsen på Cilla Ekros

Cilla Ekros sadlade om och öppnade en blomsteraffär i Viken.

04 Kyrkherde Stina Hagman

Kyrkoherde Stina Hagman delar sina tankar.

06 Lite av varje

Nedslag i olika delar av pastoratet.

22 Nytt från Farhult-Jonstorps församling

Lite spännande saker från byarna vid Skäldervikens kant.

24 Nytt från Lerbergets kyrka

Kyrkan mitt i byn berättar om vad som är på gång.

26 Nytt från Vikens församling

Det händer roliga ting i Vikens församling.

28 Nytt från Väsby församling

Kyrkan i byn ute på åkrarna berättar.

30 Till sist.

Tankar från Gabriella Ivansson.

Redaktör
Helena Eriksson

Ansvarig utgivare
Kyrkorådet
Kulla pastorat

Redaktion
Stina Hagman
Eva Gullmo
Helena Morath
Rolf Widar
Ylva Johansson
Helena Eriksson

Prenumeration
För prenumeration av papperstidning eller digitalt, kontakta helena.c.eriksson@svenskakyrkan.se

Kontakt
Helena Eriksson
helena.c.eriksson@svenskakyrkan.se
Tel 042-36 60 46

Tryck
Tryckaren Ängelholm

Omslagsbild
Okänd

Foto
Magnus Axelsson
Jörgen Nilsson
Joakim Palm Karlsson
Stina Hagman
Helena Eriksson
Bilder från:
Ikon Svenska kyrkan
Unsplash
Pixabay

Fotoredigering
Carina Brandt

Kyrkoherde
Stina Hagman

Uppvaknandets uppvaknande

Corona.
Sex bokstäver vars betydelse förändrat världen på bara några veckor. Mycket av det vi trott och tänkt att vi kunde planera och styra i livet är omkullkastat och kvar finns en stor ödmjukhet inför hur skört livet är och hur mycket vi behöver varandra. Maktlöshet blandas med medmänsklighet. Hopp varvas med vanmakt. Prioriteringar skymtar bland besvikelserna. Allt medan nationen håller andan och lyssnar med varierad förtjusning på de som kan och de som bestämmer. Allting är i kontinuerlig förändring och tillvaron går ut på att ta ansvar för att inte utsätta någon annan för det som kan vara orsak till allvarlig sjukdom och till och med död.

Egentligen vet vi allt detta. Vi vet att livet är skört. Vi vet att vi har varandra till låns. Vi vet att livet i första hand inte handlar om mig utan om dig. Frågan är om vi inte ställts inför ett helt nytt sorts uppvaknande här. Ett *uppvaknandets uppvaknande*. Något som i förlängningen, om vi klarar oss, kan ha en vidgande påverkan på hur vi väljer att leva våra liv. För något händer med oss när vi prioriterar, skalar av och kommer samman på ett känslomässigt plan.

Mycket av kyrkans verksamhet har omställts, ställs in och pausat med hänsyn till virusets framfart och reflektionerna kring kyrkans uppdrag är viktigare än någonsin. Nu sätts vår trovärdighet på prov och i den bästa av världar kan vårt uppdrag framträda ännu tydligare i skuggan av Corona. Vi vill finnas där för dig som en bärare av hopp, en hamn för oro, en röst för bön och en kompass för moral. Men livet består inte bara av själ utan även av kropp. Mat behöver handlas, barn behöver hämtas och medicin hämtas hem. Så vad behöver du hjälp med? Tveka inte att höra av dig till oss så att vi tillsammans kan försöka navigera rätt efter de nya förutsättningarna vi alla delar. Vi har tid. Vi har kraft. Vi har resurser.

En del av det som annonseras i det här magasinet kommer kanske aldrig att bli av. Men som Martin Luther sa, ”även om jag visste att världen skulle gå under i morgon skulle jag ändå plantera mitt äppelträd idag”. Hoppet lever. Vi håller kontakten. Ingen ska behöva vara ensam i *uppvaknandets uppvaknande*.

Prenumerera på Från vatten till vin

Efter nästa nummer får man magasinet i sin brevlåda endast om man prenumererar. Det kostar inget - anmäl ditt intresse till Helena Eriksson: helena.c.eriksson@svenskakyrkan.se

Sommarmusiken 2020

Stanna upp och lyssna.

Varje vecka under sommaren erbjuds konserter i olika genrer med olika medverkanden.

Läs mer på hemsidan.

Välkommen!

Se vår hemsida för all verksamhet, för datum och tider - välkommen in!
kullapastorat.se

Visste du att....

... pastoratets expedition har öppet varje dag under veckan 9.00-12.00 och 13.00-15.00? Det är många som ringer i olika frågor och vi får besök av en hel del människor. Ett trivsamt sorl hörs under dagarna. Välkommen du också!

... Kulla pastorat finns på sociala medier? På både Facebook och Instagram kan man följa oss, med bilder, filmer och ord, för att se vad som händer i pastoratet. Och det är en hel del!

... vi har 32 medarbetare utspridda på de fyra olika församlingarna? Det är inte bara präster utan även barnledare, pedagoger, kyrkvaktmästare, kyrkomusiker, kyrkogårds-arbetare, diakoner, ekonomer och även kommunikatör och värdinnor. Det är en arbetsplats där trivslen och stämningen är ovanligt hög!

Utekyrkan invigs!

I Viken har man anlagt en utekyrka i Präst-gårdens trädgård. Denna ska användas till gudstjänster, dop, bröllop men också till samlingar för den öppna barnverksamheten, för konfirmanderna och mer. Invigningen äger rum den 9 maj. Välkommen!

Drop- in dop

Är det så att dopet aldrig blev av eller kanske man inte vill ställa till med stor fest? Den 9 maj ges därför tillfälle att döpa barn och vuxna i Vikens kyrka. Mellan kl 12.00-16.00 finns präster, musiker och vaktmästare på plats i kyrkan, i Skeppet och i Utekyrkan. Ingen anmälan krävs utan det är bara att droppa in. Varmt välkommen!
(Läs mer om dopet på sidan 14)

På kyrkogårdarna

Det är full fart ute på kyrkogårdarna inför påsk med allt arbete som våren innebär. Kulla pastorat har fyra kyrkogårdar; Farhult, Jonstorp, Viken och Väsby. Lite fun facts:

- På de fyra kyrkogårdarna finns det 3325 gravar
- På de gravar vi sköter om har vi planterat 259 påskliljor; Narcissus pseudonarcissus, som de heter på latin!
- På Väsby kyrkogård finns en kolonngravsten i keramik, ett ovanligt material för en gravsten.

Hallå där!

Per Rosenkvist Noresson, entreprenören som arbetar med renoveringen av Jonstorps kyrka

Hur går arbetet?
Arbetet flyter på bra men som alla renoveringsarbeten så tillkommer det saker på vägen som gör att det tar lite längre tid än beräknat.

Har det dykt upp några överaskningar?
Det har dykt upp en del målningar, färg och dylikt invändigt bakom den yttre putsen. Kulturen i Lund och konservatorerna är inkopplade på detta. Vi har hittat några gamla bibelböcker från 1700-talet som låg gömda i innertaket under orgel-läktaren.

Vad har varit roligast med renoveringen hittills?
Det roligaste med renoveringsarbetet i kyrkan är att se förändringen från en fullt möblerad kyrka till ett nästa tomt skal med golv och stenväggar. Att se ytorna bli rena och vita efter alla våra åtgärder. Vi tycker om att syssla med renovering av kulturbyggnader och använda gamla hantverksmetoder.

Uppvaknande

En form av uppvaknande kan vara att se med en annan blick på någonting man känner väl till. Sitt liv. Det verkar ibland som om vi människor vill förhandla bort det enda vi vet säkert i livet, nämligen det faktum att vi ska dö. Kan accepterandet av livets förutsättningar hjälpa oss att skapa ett meningsfullare liv?

Text: Stina Hagman, kyrkoherde

Jag älskar att läsa dödsannonser. Det är svårt att sätta ord på vad det är som gör att jag dras till namnen, födelsedatumet, dödsdatumet, symbolen och de anhöriga men jag har märkt att jag på något sätt blir lugn av det. Ibland skenar tankarna i väg och jag målar upp olika scenarier kring hur de dödas liv sett ut, vad de arbetat med, funderat på och kanske tyckt om att göra. Och jag märker att det skapar en känsla hos mig av att jag är omsluten av någonting större och det är nog det som gör att jag dras till dessa rektangulära rutor sprängfyllda med livserfarenhet.

Jag hörde en gång någon säga att om man inte förstår att livet är en sorgeprocess så kan man aldrig bli lycklig. Trots att de orden låter förfärligt vemodiga så tror jag att orden vill berätta för oss vilka förutsättningar vårt liv är omgärdat av. Vi föds, vi lever och vi dör – det är det flödesschemat som gäller och det är inte förhandlingsbart hur mycket vi än skulle vilja. Hur långt vårt liv blir eller vilka komponenter som kommer att ingå kan vi delvis styra men mycket ligger utanför vår kontroll och det är här det blir problematiskt för många av oss. I vår del av världen har vi goda förutsättningar att skapa ett gott liv för oss och dem vi har omkring oss men ändå är vi del av skeden och förluster som vi inte är beredda på. Emellanåt kanske vi till och med blir förvånade att vi blir drabbade av något vi inte planerat eller förutspått. Allting är i ständig rörelse och genom att acceptera det och följa med i de olika skedena i livet kan vi upptäcka att livet inte bara är en sorgeprocess utan kanske framför allt en livsprocess. Vi befinner oss i den perioden på året som många av oss upplever som den vackraste. Naturen iscensätter livsprocessen på ett pedagogiskt och makalöst sätt mitt framför ögonen på oss. Den ena blomman överträffar den andra när det kommer till färg, form och doft. Vår efter vår, år efter år berättas det för oss att allt det som varit dött väcks till liv. En berättelse om uppvaknande i sin allra renaste form. Frågan är om vi vågar se att samma mirakel oupphörligen har möjlighet att ske i våra egna liv och det som livet kommer oss till mötes med.

Människor har i alla tider uttryckt behov av att omgärda de olika

livsskedena med någon form av struktur. Det är som att behovet av att manifestera eller markera att ett livsskede är slut och ett nytt har börjat är djupt rotat i vår konstitution. Ofta kanske man tänker att riter bara finns i en religiös kontext. I en vidare mening tänker jag att alla de aktiva handlingar som har funktionen att vi ska känna oss mindre ensamma kvalar in under begreppet rit. Det kan handla om att samla dem som står en nära, kanske att bibehålla en viss tradition. Att fira att något stort har hänt som till exempel att någon tagit studenten eller fått ett nytt jobb.

Och när livet går sönder, mer sönder än vanligt eller när livet blir helt, helare än någonsin, då är det många av oss som söker sig till olika rum eller platser. I vår kontext i kyrkan är kyrkorummet platsen där många människors känslor och erfarenheter får rymmas. Där kan vi få hjälp att skapa ordning i kaos genom enkla symbolhandlingar; att tända en fladdrande låga, lägga en bedagad ros som ett sista avsked eller se när ens älskades huvud väts av vatten. Att ordlöst få finnas i ett rum som under hundratals år fyllts av människors erfarenheter av hur det är att förhålla sig till det livet kommer en till mötes med. Ett rum som är fyllt av närvaro och känslan av att vara omsluten av någonting större.

Och här någonstans knyts de olika trådarna av livet samman på ett gudomligt sätt; livserfarenheterna i dödsannonserna, naturens sätt att

visa oss hur våra förutsättningar ser ut och ritens avgörande betydelse när vi kommer samman kring det som betyder någonting. En ordlös viskning om att det finns någonting större än det vi ser och kan förnimma. Vi är erbjudna en livsprocess som handlar om att allting som har dött har möjlighet att få nytt liv inom ramen för det som **är** vårt liv och **blir** vårt liv. För saker vi planerat tar slut. Människor vi älskar dör. Relationer vi värdesätter ebbar ut. Barnen flyttar hemifrån. Hälsan glider ifrån oss och livslusten falnar. Karriären varar inte för evigt. Det verkar som att trots att allt är ändligt så får allting paradoxalt nog nytt liv, ett liv vi varken kan styra eller förutspå, bara hoppas att vi har mod att ta emot i vilken form eller skepnad livet än kommer.

”Och här någonstans knyts de olika trådarna av livet samman på ett gudomligt sätt”

Och när det kommer till den stora döden, när våra namn skrivs inom ramen för en rektangel i en dödsannons, får vi ödmjukt lämna i hopp om att vi blir omhändertagna av en närvaro som vill oss väl. Att någon, som jag kallar Gud, har funnits med sin närvaro innan livet, under livet och efter livet. Gud har lovat att finnas med oss var och en med en närvaro lika intensiv vare sig vi lever eller dör.

Mitt uppvaknade vad gäller min livsprocess handlar om en **acceptans** kring livets förutsättningar. Att steg för steg våga inse att jag har möjlighet att vila i ett livsmönster som berättar för mig att trots vad livet kommer mig till mötes med, så är jag inte ensam. I varje situation eller relation finns det möjlighet att det kommer något levande ur det som jag uppfattar är dött.

Någon har sagt att det finns många skillnader mellan olika religioner men med det gemensamt att vi missförstått Gud på olika sätt. Kanske handlar det om att inte binda oss själva eller Gud i förväntningar och föreställningar utan försöka göra oss öppna för det oväntade och göra oss tillgängliga för en längtan att fördjupas som människor. Och fram till den dagen då mitt namn finns i en rektangulär ruta så vill jag med allt jag är och har, försöka vara en närvarande del av min egen livsprocess.

Hur vill du göra med din?

”Det handlar inte om namnet”

Inte bara vanligt vatten

Vattnet som hälls upp i dopfunten är bara vanligt vatten tills det välsignats. Då blir allt förändrat. Det är vatten som ger liv, vatten som ger styrka, vatten som ger hopp om en evighet.

Dopet är något som för många är helt naturligt och som har en stark tradition i många familjer. Det är en självklarhet att så fort ett barn är fött ringer man för att boka dop. För andra är dopet något som inte spelar någon roll alls, det har ingen betydelse och är inte något man tänker på.

Att låta döpa sitt barn eller låta sig döpas som vuxen har stor betydelse. Man får Guds välsignelse över sitt liv och man blir del av den världsvida kyrkan. Det innebär också att man blir medlem i Svenska Kyrkan med allt vad det innebär; rätten att gifta sig i kyrkan, rätten att ha begravningsgudstjänsten i kyrkan men man är också med och

bidrar till mängder av verksamhet som ger människor glädje. Det handlar om barngrupper, körer, konfirmationsläsning och den så viktiga diakonin där människor som mår dåligt får hjälp.

Dopet handlar inte om namnet som många tror. Prästen säger inte ”*jag döper dig till...*” utan säger ”*jag döper dig namnet...*”. Det betyder att den som döps nämns vid namn inför Gud. Man uttrycker en vilja att döpas in i den kristna tron och man blir del av den kristna gemenskapen.

Dopet är ett av två sakrament, det andra är nattvarden. Dessa två kallas sakrament eftersom Jesus berättade för sina vänner att de skulle utföra dem. I dopet får man vatten, som är livsviktigt för människan, öst över sitt huvud som en symbol för livet och för växandet.

I Kulla pastorat satsar vi de närmaste fyra åren lite extra på dopet. Vi vill göra det lätt för den som vill döpas att göra så. Därför skickar vi dopinbjudningar till de nyfödda i pastoratet och vi har också gjort det möjligt att låna församlingshemmen kostnadsfritt till dopfesten. Om man behöver har vi även dopklänningar man kan låna.

I mitten av april bjuder vi in till en dopkväll i Vikens kyrka. Då kommer präster, musiker och vaktmästare att finnas på plats för att svara på frågor kring dopet. Man får också möjlighet att lyssna till musik av olika slag som man kan välja att ha med under dopgudstjänsten. Det är ett ypperligt tillfälle att i lugn och ro lära sig mer om dopet.

Det kan ju hända att det inte blivit av att döpa sitt barn eller kanske man som vuxen ännu inte är döpt. Det kan också vara så att man inte vill ställa till någon stor fest utan vill ha ett dop i all enkelhet. Kanske närmar sig konfirmationen men dopet har man ännu inte hunnit med.

För att göra det enkelt bjuder Kulla pastorat in till Drop-in dop i Viken den 9 maj. Under eftermiddagen öppnar vi upp till dop utan anmälan i Vikens kyrka, i Skeppet i kyrkan eller i den då nyinvigda Utekyrkan i Prästgårdens trädgård. Präster, musiker och vaktmästare står redo och det är bara att komma dit.

Efter dopet bjuds det på kaffe och tårta i Kyrkstugan. För de lite äldre barnen finns det aktiviteter som våra barnledare håller i. Allt för att göra dagen så lätt för alla utan press och stress. Det är en dag av glädje!

Albert ska döpas

Emelie och Adam Åberg ska låta döpa sin son Albert i Lerbergets kyrka inom kort. Men att döpa var inte en självklarhet utan det var en kompromiss i familjen.

- Eftersom jag är troende är det viktigt för mig att Albert blir en del av församlingen, säger Emelie. Men jag tycker också att det är viktigt för församlingens skull.

Adam är inte troende och därför betyder dopet inget speciellt för honom men han går med på att döpa Albert eftersom det är viktigt för Emelie. Hon menar dock att det är Albert själv som så småningom själv ska få välja den tro han vill.

- Jag tycker inte att dopet betyder att vi valt åt honom men i dopet blir han medlem i Svenska Kyrkan och församlingen, säger Emelie. Dopet kan vara startskottet för ett liv med Gud men det är upp till Albert.

Emelie och Adam väljer att låta döpa under en söndagsgudstjänst, vilket inte är så vanligt idag.

- För mig är det väldigt viktigt att ha dopet i en gudstjänst, säger Emelie. Det är en principsak. Jag är aktiv i Lerbergets kyrka och jag vill att Albert ska bli och känna sig som en del av församlingen, det blir naturligt när dopet hålls i Gudstjänsten.

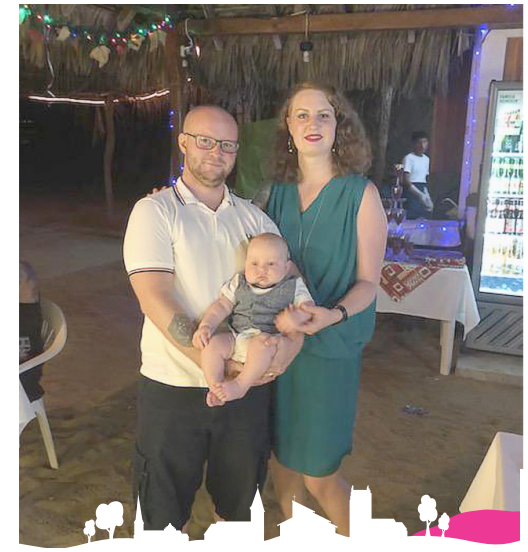

Adam och Emelie Åberg med sin son Albert

Emelie och Adam har valt musik och psalmer som ska vara med i dopgudstjänsten. Emelie kommer att sjunga och man har engagerat en duktig solist som ska spela cello.

- Våra familjer kommer att medverka med olika läsningar och bön för att få dopet mer personligt, säger Emelie.

Nu ser familjen fram emot en fin dag då Albert välkomnas in i församlingen!

Dopkväll
torsdagen den 16 april kl 18.30
Vikens kyrka

Drop-in dop Viken
lördagen den 9 maj kl 12.00-16.00
Vikens kyrka, Skeppet, Utekyrkan

Text: Helena Eriksson

”... jag träffade så många människor som lärde mig väldigt mycket...”

Att omfamna uppvaknandet

Hon sitter bekvämt vid den stora köksön. Lugnet hon sprider är påtagligt och stämningen i hennes hem är varm och trygg. Hennes blick vandrar ofta ut genom det stora fönstret. Det är tydligt att hon tänker innan hon talar. Samtidigt märker man att hon vet vem hon är. Hon vet vart hon är på väg och vad hon vill.

Cilla Ekros har bott i Viken i 27 år. Hon är uppvuxen i Bjuv och satte ner bopålarna i Helsingborg innan hon och maken Per valde att flytta till Viken. Här har deras tre barn vuxit upp, här har vuxenlivet levts. Alla hennes barn har funnits med i kyrkans barnverksamhet under åren – mestadels inom kör och musik. Cilla själv är inte engagerad i kyrkan men går gärna på gudstjänst eller till andra evenemang som kyrkan arrangerar.

PULSEN PÅ CILLA EKROS

- Jag växte upp i Svenska missionskyrkan i Bjuv, säger Cilla. Jag har min tro och har alltid haft, men jag är inte aktiv i kyrkan.

Under större delen av sitt yrkesliv har hon arbetat inom arkitektbranschen. Hon hamnade där redan under gymnasietiden när hon tog ett sabbatsår från studierna. Efter studenten fick hon frågan att komma tillbaka och det gjorde hon.

- Jag trivdes bra med att arbeta på arkitektkontor, säger Cilla fundersamt. För ungefär tio år sedan kom längtan att arbeta med människor och jag började läsa till socionom. Livet tog plötsligt annan form och jag var behövd hemmavid så det blev inget mer av studierna utan jag gick tillbaka till arkitekturen.

Några år gick och längtan efter något annat pockade på. Hon hade en 50% tjänst och fick frågan om att gå upp i tid. Då kom ett uppvaknande:

- Jag tyckte mycket om mina kollegor men tyckte inte att arbetsuppgifterna var roliga längre. Det var dags för mig att göra något annat.

Cilla bollade sina tankar med sin man och hon kom fram till att hon ville arbeta med blommor eftersom hon helt enkelt alltid älskat det. Den ena ledde till det andra och Cilla hittade en utbildning i Göteborg. Under två års tid dagpendlade hon tre dagar i veckan upp och ner till Göteborg och utbildade sig till florist.

- Utbildningen var så bra och jag träffade så många människor som lärde mig väldigt mycket samtidigt som de inspirerade mig säger Cilla och ler stort. Det gav mig så mycket att pendlingen inte blev ett problem.

Cilla ler när hon tänker tillbaka på tiden och fortsätter berätta:

- När jag var färdig med utbildningen kände jag att jag inte ville jobba i en traditionell blomsteraffär, det var då jag kom på det här med Flowers for Friday.

Idéen med att prenumerera och få en bukett blommor levererad till dörren varje eller varannan fredag, kom under slutet av utbildningen. Hos Cilla kan man välja mellan en liten och en stor bukett och om man vill ha vitt eller färggrant. Utöver detta har hon öppet i sin lilla butik i trädgården under några timmar varje fredag.

Cilla gör också arrangemang till restauranger, frisörsalonger, butiker och hotell. Inte bara det, utan hon dekorerar och smyckar även till dop, begravningar, studenter och andra högtidsdagar. Hon tycker om att på så sätt finnas med i olika skeden i människors liv.

- Inför en begravning möter jag beställaren som berättar om personen som gått bort, säger Cilla. Det känns viktigt att kunna få spegla personen med ett blomsterarrangemang. Blommorna är som smycken vid en begravning. De är viktigare än vi tror. Ja, blommor är alltid smycken som förgyller.

Att få vara kreativ genom att arbeta med färg och form är viktigt för Cilla. Redan som barn såg man kreativiteten i henne då hon exempelvis älskade inredning och ofta satt och klippte i Ikea-kataloger och gjorde mood boards.

Cilla tror att det varit bra för hennes barn att se henne våga bryta sig loss och ge sig ut på okänt vatten. Hon är tydligt påhejad av sin familj och hon har stöttning från vänner och bekanta. Hon har inte en dag ångrat att hon vågade ta steget ut i det okända. Att hon vågade lyssna in och omfamna uppvaknandet. Att hon vågade lämna stora delar av det hon kände igen och vågade ge sig ut i det nya. Det kräver ett uppvaknande och framför allt ett mod. Något som Cilla har.

Några snabba

Sommar eller vinter
Chips eller pop corn
Bok eller tidning
Bio eller streama
Hav eller sjö
Potatis eller **pasta**
Födelsdag eller julafton
Färgglatt eller **vitt**
Superstark eller supersnabb

Text och foto: Helena Eriksson

Farhult-Jonstorps församling

Gudstjänst eller mässa

Firas varje söndag kl 10.00 i Farhults kyrka
Andrum torsdagar kl 18.30 Sockenstugan Jonstorp

Medarbetare

Björn Eriksson, präst - 042 - 683 80
Therese Bjerle, präst - 042 - 683 65
Anna-Lena Andersson, kyrkomusiker - 042 - 685 41
Ulrica Johansson, barnledare - 042 - 681 25
Bodil Clifford, barnledare/lokalvård - 042 - 680 51
Bengt Andersson, vaktmästare - 073 - 086 81 25
Annika Bramgärde, vaktmästare - 070 - 59 85 131
Bekele Terefe, kyrkogårdsarbetare

Expeditionen i Väsby Prästgård: 042 - 36 06 50
kulla.pastorat@svenskakyrkan.se
Öppettider: mån-fre 9.00-12.00 och 13.00 - 15.00

Barn och föräldragruppen

... i Farhult-Jonstorp har öppet varje helgfri onsdag, året om. Det betyder att man är välkommen till Sockenstugan på onsdagar mellan kl 9.00-11.00 hela sommaren!

Café Drop-in

Var fjortonde dag är Café Drop-in öppet i Sockenstugan i Jonstorp. Här bjuds det på trevligt fika och ett programinslag som kan vara en frågesport, musik eller föredrag. Välkommen tisdagar jämna veckor kl 14.00-16.00!

Påsken i Farhults kyrka

Skärtorsdagen - kl 18.30
Långfredagen -15.00
Påsknatten 11/4 - kl 23.00
Påskdagen - kl 10.00
Annandagpåsk - Emmausvandring från Årnackens hamn kl 9.00 till Heljarödsgården - gudstjänst kl 10.00

Läs mer på hemsidan och i Lokaltidningen om all verksamhet och om ev. förändringar av gudstjänsttider: **kullapastorat.se**

Lerbergets kyrka

Gudstjänst eller mässa

Firas varje söndag kl 10.00 i Lerbergets kyrka
Kvällsmässa tisdagar udda veckor kl 18.30

Medarbetare

Joel Jarbo, präst 070 - 199 18 08
Roland Alm, präst - 073 - 020 09 12
Marie Brandt Wilhelmsson, kyrkomusiker - 070 - 130 54 11
Sara Ivarsson, pedagog - 070 - 733 59 12
Jenny Fägerstrand, barnledare - 073 - 309 04 36

Expeditionen i Väsby Prästgård: 042 - 36 06 50
kulla.pastorat@svenskakyrkan.se
Öppettider: mån-fre 9.00-12.00 och 13.00 - 15.00

Hamnen

Traditionsenligt firar vi gudstjänst i Lerbergets hamn den 31 maj kl 10.00. Vill du vara med och sjunga i gudstjänstkören - välkommen kl 9.15. Gudstjänsten börjar kl 10.00.
Vid regn ses vi i kyrkan! Välkommen!

Musikgudstjänst

Små sånger om Stora ord - nyskrivna sånger av Jonas Engström framförs av Lerbergets kyrko- och gospelkörer. Medverkar gör också Marie Brandt Wilhelmsson, Anders Lundberg, Tomas Nordström och Tomas Trulsson. Välkommen den 26 april kl 17.00!

Påsken i Lerbergets kyrka

6/4 Passionsandakt kl 18.30
7/4 Passionsandakt kl 18.30
8/4 Passionsandakt kl 18.30
Skärtorsdagen - kl 18.30
Långfredagen - kl 10.00
Påskdagen - kl 10.00

Läs mer på hemsidan och i Lokaltidningen om all verksamhet och om ev. förändringar av gudstjänsttider: **kullapastorat.se**

Gudstjänst eller mässa

Firas varje söndag kl 11.00 i Vikens kyrka
Stilla mässa torsdagar kl 18.00 Skeppet, Vikens kyrka

Medarbetare

Eva Gullmo, präst - 070 - 389 71 66
Annika Erlandsson Olshov, diakon - 070 - 260 82 99
Karin Johansson, organist - 070 - 691 29 20
Helena Morath, kykomusiker - 073 - 731 42 46
Matilda Nordberg, kyrkomusiker
Maria Paulsson, värdinna/barnledare - 070 - 493 07 13
Tova Mortensen, pastorsadjunkt - 072 - 209 76 75 (t.o.m. 7/6)
Christel Nilsson, vaktmästare - 076 - 807 05 87

Expeditionen i Väsby Prästgård: 042 - 36 06 50
kulla.pastorat@svenskakyrkan.se
Öppettider: mån-fre 9.00-12.00 och 13.00 - 15.00

Midsommardagen

Midsommardagen, lördagen den 20 juni kl 11.00, är det gudstjänst i Utekyrkan. Eva Gullmo predikar och Karin Johansson svarar för musiken tillsammans med Suzanne Ingvaldson på flöjt och dragspel och Karin Wallin på fiol. Välkommen!

Vikenfesten 2020

Sista helgen i juli blir det fest i Viken! På kulturdagen bjuder kyrkan in till friluftsgudstjänst med fika i Utekyrkan kl 11.00. Under eftermiddagen bjuds guidad vandring på Nya kyrkogården och det blir även en del annat roligt. Mer information kommer på hemsidan när det närmar sig.

Påsken i Vikens kyrka

Skärtorsdagen - kl 19.30
Långfredagen - 11.00
Påskdagen - kl 11.00

Läs mer på hemsidan och i Lokaltidningen om all verksamhet och om ev. förändringar av gudstjänsttider: **kullapastorat.se**

Väsby församling

Gudstjänst eller mässa

Firas varje söndag kl 17.00 i Väsby kyrka.
Observera att tid kan ändras vid stora högtider.

Medarbetare

Monica Ivarsson, präst - 070 - 333 30 13
Miranda Herrlin, diakoniassistent - 070 - 366 06 54
Karin Johansson, organist - 070 - 691 23 20
Elna Stoll, kyrkomusiker
Annette Göransson, barnledare/värdinna - 073 - 629 62 16
Rolf Widar, vaktmästare - 076 - 807 05 86
Carina Bergström, vaktmästare - 073 - 086 81 26
Bodil Clifford, lokalvård - 042 - 680 51

Expeditionen i Väsby Prästgård: 042 - 36 06 50
kulla.pastorat@svenskakyrkan.se
Öppettider: mån-fre 9.00-12.00 och 13.00 - 15.00

Kristi himmelsfärdsdag

Välkommen på friluftsgudstjänst med grillfest i Prästgårdsparken den 21 maj kl 11.00. (Vid dåligt väder är gudstjänsten i kyrkan med eftersits i prästgården.) Välkommen!

Sommar för barnen

Under vecka 29-30 välkomnas de som är 8-12 år till Prästgården mellan kl 10.00-15.00. Monica Ivarsson och Miranda Herrlin arrangerar sommaraktiviteter av olika slag. Behöver man skjuts till Prästgården, hjälper vi till med det. Läs mer på hemsidan!

Påsken i Väsby kyrka

Skärtorsdagen - kl 18.00
Långfredagen - 9.30
Påskdagen - kl 10.00

Läs mer på hemsidan och i Lokaltidningen om all verksamhet och om ev. förändringar av gudstjänsttider: **kullapastorat.se**

Till sist.
Gabriella Ivansson

Uppvaknande

Gabriella Ivansson kommer ursprungligen från Stockholm men bor numera i Gamla Lerberget. Hon är yogalärare i egen regi och håller även Yinyoga och Hathayogaklasser på Nordic Wellness Höganäs och på Rusthållargården i Arild.

Är det något religiöst? Spirituellt? Flummigt? Eller är det glasklart?

Måste det vara något man drabbas av? Är det stort och omvälvande? Ska det landa med dunder och brak, som ett slag i solarplexus, när något så kraftfullt som sorg, glädje, svek eller ödmjukhet drabbar?
Måste jag förvänta mig en hårt levererad insikt som träffar skoningslöst och **är det först då man vaknar upp?**

Eller kan det faktiskt vara så att man gör det sakta och försiktigt? Under år av vetskap och känsloyttringar, små bitar, delar och fragment som pö om pö hakar på varandra och slutligen klickar till inom mig.
Och det som varit så svårt att förstå, plötsligt känns det självklart. **Är det att vakna upp?**

Kan uppvaknanden vara små, vardagliga och i en mån triviala?

Som liten följde jag efter en mjuk päls på NK i Stockholm, i tron om att det var min Mors, vilket resulterade i att jag fick efterlysas via varuhuset och lyckligtvis återlämnades till rätt pälsklädda förälder.

I tjugoårsåldern utbildade jag mig till Montessoripedagog och fick guida små liv till att göra egna självständiga val, via givna rutiner och struktur på Montessorimattor.

De senaste åren har jag utbildat mig till yogalärare och praktiserar numera på en annan typ av matta. I tysthet och ro.

Jag har precis fyllt femtio.

Och det har nyligen slagit mig att jag nu vet vad jag tycker om.
Ett uppvaknande. Mitt.

Jag tycker om mjukhet. I material, i mattor, i ett inbjudande leende, eller i en varm kram.
Jag tycker om självständighet. Vad vill och behöver jag?
Jag tycker om att ha rutiner och struktur. Det skänker mig ro.
Jag tycker om att yoga. Det stillar mig, mina tankar och min kropp.

Numera samlar jag på mjuka plädar och ytterplagg i alla typer av fuskpälsmaterial. Och har sex stycken yogamattor.

Att vakna upp.
Kan det också vara något så enkelt som att tassa ner i köket på morgonen, känna doften av nybryggt kaffe, och se solen försiktigt skickar in bevis på att våren är på ingång. Som de varma solfläckarna som värmer golvet. Där, just i dem, vill jag rulla ut min matta, ibland sträcker jag ut - ibland inte. Då sitter jag bara där. Med mitt kaffe.

Vissa dagar vill och orkar man mycket, vissa ingenting. Det är okej.
Uppvaknande eller ej, insikten är skön. Jag vet vad jag gillar.
Livet.

Människor.

Svenska kyrkan

KULLA PASTORAT